

Hellen Rinsell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 200.

Göteborg den 7 januari 1964.

Min rara lillasyster!

Oj, oj, oj! Os-cars strumpor! Jag tror att jag fick avisen på paketet med brickorna och strump-provet lördagen den 23/12 eller kanske det var på fredagen. Jag la strumpan på bordet vid min stora fåtölj för jag skulle ha den i blickpunkten. Men så blev jag ju liggande på söndag kväll och kom inte ur sängen mer än nödvändigt för inne-liv på 14 dagar. Och sedan har jag inte just varit ute och i så fall bara till doktorn eller för att köpa lite mat. Strumpan hade jag stoppat ner i en byrålåda och - glömt den! Dagen innan ditt senaste brev kom var jag ute några ärenden och hade provet i väskan. Men jag orkade liksom inte att s pringa omkring då och tyckte att det är ändå så sent, så jag får vänta någon dag. Så kom då ditt brev med "utanskriften": Om strumporna ej är sända, var snäll sänd provstrumpan bara med flyg! Mamma lilla! Vad skulle jag göra? Inget annat stod mej till buds än att sätta iväg ner till stan och försöka. Först hos Jönssons där jag köpte dom. Sedan var jag i alla strump- och herrekiperingsaffärer i hela centrum, hos Lundqvists och Prinsen av Wales och jag vet inte var. Jönssons hade inte haft dessa strumpor på två år. Rena besked. Hos Rix fick jag tag i ett par, som visserligen inte var de rätta, men jag tog dom. Så tänkte jag att om jag också skulle försöka i stans finaste herrekipering Törnstens! Det är där som Ester Lindow varit anställd. Och där fick jag det bästa möjliga. Så skyndade jag mej hem för att få dom till posten innan dom stängde. Men när jag kom hem kom Margit Sjöberg för att hälsa på mej med 3 röda tulpaner i en näverlåda, så sött så. Hon skulle vara borta kl. 2 och gick strax före. Då gjorde jag i ordning det hela och gick till posten. Men dom hade stängt kl. 14 !!! Så kunde jag inte få iväg paketet förr än den 2 ds. Kanske har du fått det i dag. Ack, så glad jag var då jag äntligen fått iväg det. Strumporna från Rix ska jag lämna tillbaka mot tillgodokvitto, då jag kommer till stan igen nån gång! **O M** nu dessa strumpor skulle vara bra, så kanske jag ska köpa ett par till för nästa vinter? Det är nästan omöjligt att över huvud taget få fatt på helyllestrumpor. Dom har på sin höjd några blandningar eller bara nylon, även tjocka. Törnstens hade samma strumpa i mörkgrått, som jag ju tycker är mycket vackrare. Men jag måste ju hålla mej till provet. På något ställe sa dom att det såg ut som om dom lagt in frotté i sulan och att det var därför den var så tjock. Ja, kära lilla Hella! Detta var långa och omständiga förklaringar. Men jag ville att du skulle ha klart för dej hur det hela låg till. Inte vet jag någon som skulle kunna ordna en sån sak och inte skulle jag lite på någon annan heller. SÅDÅSÅ Så till brickorna, som jag glömde berätta om i mitt brev om julen. Du ska tro att både Ebba och Ludde blev så glada. Men inte skulle dom ha dessa vackra saker i affären. Det var ju samma stil på dom som de små brickorna för matbordet, som dom fått förut. Så jag sa ingenting om att dom kunde få fler. Det är bra som det är. Och du må därtill veta att voven, som dom fick förra året uppskattades. Jag har väl inte sett den sen förra julen, så mej tjusade han till ordentligt. Och dom hade inte tillräckligt starka lovord om den heller. Så det var allt så välkommet. Och det var ju det du ville veta. Vassego!

Min nya jacka har jag så mycken glädje av. Med det milda väder som vi har och har haft nästan hela hösten och tills nu så kan jag gå ut i en hur tunn kappa som helst om jag har jackan under.

Du undrar hur dina systrar mår. Jo, det är som det kan, ska jag säga. I går var jag till tåget och vinkade av dom kl. 14.20, då dom for till Mellerud och till Massör Thure Foss, därstädes. Han kallas också "Gubben i Iur!" Mannen är 62 år och har bedrivit sin verksamhet i 40 år, fastän vi inget vetat om den förr än vi i början av nov. läste därom i tidningen. Han botar nästan allt utom cancer, tbc och veneriska sjukdomar. Han behandlar med induktionsström, vad det nu är för något. Men det handlar om elektricitet förstås. Han har 100 till 150 patienter om dan. Dom som inte har allt för långt dit vistas ju i sina hem och åker dit och får behandlingar. Andra får försöka få bo där någon tid. Ebba och Ludde skrev ju - Olle gjorde det - redan i nov. tror jag, men fick inget svar på 2 brev. Så ringde dom här om dan och skulle få komma och få bostad där också. Sen i går

em. är dom alltså på plats. Ebba ser väldigt medtagen ut efter denna långa plågotid. Ludde är nu bra i sitt ben men mycket trött. Får hon bara vilat upp sig några dagar, så är det ju inget större fel på henne. Och tänk om något kunde göras för Ebba. Roy hade varit där och köpt småbröd just då Ludde förolyckats. Sedan var han där en dag med blommor med anledning av olyckshändelsen. Jag skall väl berätta vidare om Gubben i Lur, då flickorna kommer hem om dom nu inte gör det själva. Helga for ut och hade med sig middagsmat i går till dom. Men egentligen handlade det om att hon skulle hjälpa dom att bära ner bagaget till bilen. För det orkade dom inte själva. Ludde hade ju inte varit ute på sina darrande ben förut. Men kommer hon bara i gång, så går det nog bra. Nu på middan kom Anna-Greta Gustafsson för att hälsa på sjuklingen och hon hade 4 tulipaner med sig. Det var så rart av henne, tycker jag. Vet knappast om du känner henne. Hon gick i sällskap med Astrid Sahlin till Tabernaklet men kom tillbaka under förra året. Hon är handarbetslärarinna och väldigt busig. Och nu skall jag strax gå till flickorna Samuelsson på lutfisk. Kl. 16.

Den 8 jan. 1964. Jag var alltså hos Ingeborg och Maja i går em. Det är så lugnt och trevligt hos dom. Sedan tittade jag på en zigenarrättegång i TV här hemma. Dom fortsätter i kväll. Det är ganska intressant. Jag har i dag varit hos doktorn och fått en spruta och skall dit på lördag igen. Sänkan har gått ner till 18 men blodet är inte så bra ännu. Blir väl. Kanske. Jag frågade och jag inte fick vara ute och röra mej lite mer. nu. Verpa han svarade: Fröken går ju ut och handlar och så går ni hit. Räcker inte det? Jo, det är klart att det räcker, då jag just inte orkar med så mycket mer. Från doktorn for jag upp till Alma Gustafsson på Vegagatan med hennes pensionspengar. Hon är ju så tacksam att just jag gör detta, så henne måste jag hålla. Hon är ganska klen och orkar aldrig gå ut. Men hon är ju uppe för det mesta på dagarna. Från Ebba och Ludde har vi inte hört något än. Men det kommer väl ett kort endera dagen. Så ska nu väl må så gott och ha så roligt, även under detta nya år, tycker

Malin